

המעשה הוא העיקר

חודש אדר

להרבות בשמחה מהתחלת החודש

א. מהפתיחה²² דחודש אדר ("משנכנס אדר") צריך לשאוב מיד כוחות להרבות בכל עניני שמחה, על ידי זה שכל אחד ואחת מקבל החלטות טובות ומביאם לפועל - להשתדל בכל האופנים להוסיף ולהרבות בדברים המשמחים²³.

ב. "משנכנס אדר מרבין בשמחה" כולל יום א' דראש חודש אדר²⁴, וגם שבת מברכים אדר, שבו מתחילה כבר ה"כניסה" דחודש אדר, ועד על ידה המשכת הברכה בכל החודש²⁵.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלכת בלבד.

22) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדות ע' 297: "ע"פ הידוע שלפתיחת הדבר כח מיוחד, הפותח את הצינור לשמחה במשך כל ימי חודש אדר".

23) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב שם. וראה ש"פ ויקהל תשמ"ט התוועדות ע' 391: "ולעיקר, ששמחת פורים היא למעלה משמחת המועדים, כי, שמחת המועדים היא במזידה והגבלה, ועד ש"חייבין ב"ד להעמיד שוטרם ברגלים שיהיו מסבין ומחפסין (אפילו) בגנות ופרדסים כו", משא"כ בפורים השמחה היא למעלה ממזידה והגבלה, "עד דלא ידע", ומעין זה "משנכנס אדר מרבין בשמחה", שבכל חודש אדר צ"ל "פורים דיק", שמחה למעלה ממזידה והגבלה. והמעשה הוא העיקר לא רק הדיבור בזה, וקבלת החלטות טובות, אלא מעשה בפועל, כמבואר בתניא . . שמחה כפשוטה, אלא, שכדי שיהי' המעשה בפועל יש לעורר על זה בעוד מועד, לפני ר"ח אדר. ויש להתחיל בפועל ממש תיכף ומיד - ביום השבת, ובפרט בשבת מברכים החודש . . ע"י אמירת לחיים על יין המשמח". ע"ד שמחת פורים בכל החודש ראה גם ש"פ תרומה תנש"א - התוועדות ע' 304. וש"פ תרומה תשמ"ט - התוועדות ע' 337.

24) ראה ש"פ תרומה תנש"א הערה 11 התוועדות ע' 300: "כולל גם יום א' דר"ח אדר, דאף שבמנין ימי החודש ה"ה יום ל' דחודש שבט . . מ"מ, להיות גם (יום א' דר"ח אדר, הרי הוא בכלל "משנכנס אדר מרבין בשמחה". ושם בפנים ע' 300-1: "ויש להוסיף בהדיק ד"משנכנס אדר" שעיקר ושלמות הכניסה דחודש אדר היא לאחרי שעבר יום שלם מהימים דחודש אדר (א' אדר), ועומדים ביום השני דחודש אדר . . שאז מתחיל עיקר

להביא את 770 הביתה!

כל מי שהיה ב-770 אי פעם, זוכר בודאי את שלל

הקובצים והעלונים המחולקים בכל ליל שבת קודש

כעת ניתן להשיג את חלקם ברשת האינטרנט, אצלך בבית!

האתר מונהל ע"י הרה"ת ר' יוסף-יצחק הלוי שגלוב

וכתובתו: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ג. להוסיף בכל עניני שמחה, הן בנוגע אליו בעצמו, והן בנוגע לשמח את הזולת [ובפרט על עשרה גדולים מישראל²⁶] (כידוע ששלימות ענין השמחה היא דוקא ביחד עם הזולת)²⁷ ויש ל"הרעיש" על דבר זה בכל העולם כולו²⁸.

להקדים ולהוסיף בהשמחה מיום ליום

ד. [הנ"ל הוא] באופן דמוסיף והולך ואור ושמח בכל יום ויום מ[ב'] חודש[אין] אדר, להוסיף בכל יום בעניני שמחה [כידוע שבשמחה צריך להיות חידוש בכל יום - "פנים חדשות"]²⁹.

ה. על פי הכלל בכל עניני טוב וקדושה, שכל המקדים הרי זה משובח וכל המרבה הרי זה משובח - על אחת כמה וכמה שכן צריך להיות בנוגע לעניני שמחה, שמצד עצמם הם באופן דפורץ גדר³⁰.

על ידי הוספה בתורה ומצוות

ו. הנ"ל הוא לכל ראש - על ידי ההוספה ב"פקודי ה' ישרים משמחי לב", לימוד התורה, נגלה דתורה ובפרט פנימיות התורה, ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה - קיום המצוות בהידור³¹.

על ידי דברים גשמיים המשמחים לפי טבעם

ז. ועוד וגם זה עיקר - שעל ידי מרכיבים בשמחה בתורה ומצוות יתווסף בשמחה גם בפשטות, בענינים גשמיים ועל ידם, כהוראת השולחן ערוך³².

ח. ובוזה [הנ"ל] הן בנוגע לשמח את עצמו, והן לשמח את הזולת, החל מבני ביתו - הבעל יוסיף לשמח את אשתו, וההורים [ובפרט האב³³] יוסיפו לשמח את ילדיהם בענינים המשמחים אותם (בטבעם) כפסק דין השולחן ערוך³⁴.

ושלימות הענין ד"משנכנס אדר מרבין בשמחה". ושם הערה 14: "משא"כ היום שלפניו, עם היותו יום א' דר"ח אדר, ה"ה גם יום ל' שבט, ואדרבה: להיותו יום השלושים דשבט . . מודגש בו ענינו של חודש שבט יותר מאשר ענינו של חודש אדר, ולכן אין זה "משנכנס אדר" בשלימות". ושם הערה 53: "ויש לעיין בנוגע ליום א' דר"ח אדר, האם הוא בכלל "החודש אשר נהפך גו", "כל החודש כשר למקרא מגילה" וכו".

25) ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט הערה 112 התוועדות ע' 387.
26) ש"פ תצוה תשנ"ב שיחות קודש ע' 748: "זוהי ההוראה מהיום העשירי בחודש לאחרי העלי' והשלימות שנפעלת בו ביום השבת: גם באם עד עתה היתה העבודה "בעשרה" באופן האמור, בעשר כוחות הנפש, הרי עכ"פ מכאן ולהבא אין להסתפק בעשר כוחות הנפש, אלא יש לנצל הזמן [דיום השבת] באם משיח יתעב, ח"ו עד מוצש"ק] לפעול על עשרה גדולים מישראל כפשוטו (שדוקא אז יכולים לומר דבר שבקדושה), החל מבני ביתו, מכיריו וידידיו וכו' וכו'. ובפרט בנוגע לענין השמחה, "מרבין בשמחה", שכשהוא משמח אחרים מיתוסף ג"כ בשמחתו הוא וכו'".

27) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב שיחות קודש ע' 717: "שענין השמחה - להיות שמח בעצמו ולשמח אחרים צריך להיות חקוק בו ע"ד ובדוגמת ענין המזון הנעשה "דם ובשר כבשרו"!
28) ש"פ ויקהל תשמ"ט התוועדות ע' 387: "מרבין בשמחה" ועד להשמחה שמעלה ממזידה והגבלה (עד דלא ידע)".

29) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדות ע' 297. ראה ש"פ תרומה תנש"א הערה 12 התוועדות ע' 300: "ובכל יום משעה לשעה ומרגע לרגע, ובפרט מתפלה לתפלה, כידוע שבכל תפלה נעשית עלי' לדרגא נעלית יותר".

30) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב שיחות קודש ע' 714: "כולל גם עניני שמחה שעד עתה חשבו לדחותם לזמן מאוחר יותר יש להקדימם ככל היותר, וכל המקדים הרי זה משובח, ובפרט שההקדמה נעשית בזמן "משובח" בחודש אדר".

31) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדות ע' 297. וראה ש"פ משפטים תשנ"ג התוועדות ע' 317: "ופשוט שההוספה בשמחה קשורה עם שמחה של תורה ושמחה של מצוה - "פקודי ה' ישרים משמחי לב", ובפרטיות יותר הוספה בכל הג' קיון דתורה עבודה וגמ"ח".

32) לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדות ע' 297.

33) לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב שם: "כפי שרואים בפועל שע"ז שמשמח את ילדיו, מיתווספת אצלו שמחה יתירה, מכיון שרואים שלפעמים אומר "מלה קשה" (בגלל חינוך), אבל באופן שלאחר מכן זה מביא להוספה יתירה בחביבות אליהם". וראה ש"פ תרומה שם שיחות קודש ע' 717: "כיון שבדרך כלל יחס האב אל הילד הוא גם באופן שאומר לו "דברים קשים" (א שווערן ווארט") כאשר הוא בוחן את הילד, והילד לא עונה כדרוש וכי"ב (אע"פ שמייד א"כ הוא מנחם ומפייס אותו) (פאראגלעט ער דאס)".

34) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדות ע' 298.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מארייאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק)

נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא ליב ע"ה שגלוב נאסר לרגלי

מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ נרצח במאסרו ביים כ"ה טבת ה'תרח"צ . נ.צ.ב.ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באתר: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

חג הפורים

ללמוד ההלכות, ודרושי חסידות דחג הפורים

א. ללמוד ההלכות פורים, וגם דרושי פורים (בתורת החסידות)¹⁵, ובאופן של הבנה והשגה, ועד אליבא דנפשי, שזה יפעול על הלימוד עד במעשה בפועל¹⁶.

כל צרכי פורים לכל יהודי

ב. יש להקהיל את כל בני ישראל¹⁷, עד לפנה נדחת בקצוי תבל - "להרעיש" (רעש דקדושה) מתוך "שטורעם" הכי גדול ("א מורא דיקן שטורעם") [ובדרכי נועם ובדרכי שלום מתוך אהבה ושמחה ("מרכיך בשמחה")¹⁸] בנוגע לכל עניני הפורים, שאצל כל בני ישראל יהיו כל עניני הפורים, על ידי הכנה המתאימה בעוד מועד (החל משבת מברכים אדר)¹⁹.

ג. להשתדל שכל יהודי עד בכל קצוי תבל (בגשמיות או ברוחניות) יהי לו כל צרכי החג לקיים כל מצוות פורים: (החל מהכנות לפורים כולל גם - המנהג דנתינת מחצית השקל בערב פורים)²⁰ מקרא מגילה, משלוח מנות איש לרעהו, מתנות לאביונים, סעודת פורים, שמחת פורים וכו'²¹.

להוסיף בצדקה במשך החודש

ד. הנ"ל [סעיף ב'] מעורר גם על ענין הצדקה בכלל (שזהו התוכן של כמה מצוות דפורים), שבמשך חודש אדר במיוחד יוסיפו עוד יותר בצדקה²².

15 בענין ללמוד דרושי פורים יש להעיר משיחת מוצאי שושן פורים תשמ"ט ע' 462-3: "וזהו תוכן העבודה דימי הפורים - מן הקל אל הכבד:

בתחילת העבודה, בהיותו בערים הפרזים שאינם מוקפות חומה במצב של עניות, "ד. ה"ה בדרגה ד'בן כפר שראה את המלך" (דוגמת דרגתו של יחזקאל), ולאחרי זה, כשמתעלה להיות בכרך מוקף חומה, במצב של עשירות "ה. ה"ה בדרגה ד'בן כרך שראה את המלך" (דוגמת דרגתו של ישעי).

ו. ההוראה מזה בעבודת כא"א מישראל - בנוגע ללימוד פנימיות התורה, עניני ספירות כו', שע"ז נעשה "דע את אלקי אבין" - שע"ל בדוגמת "בן כרך שראה את המלך", היינו שכאשר מדברים עמו אודות עשר ספירות, לא רק עשר ספירות דעולם העשי, אלא גם עשר ספירות דעולם האצילות - אין זה אצלו דבר הכי חדש, ובמילא, אינו עושה מזה "שטורעם", ולא על ענין זה מנצל את ההתפעלות שלו. - התפעלות צ"ל אצל יהודי, ואדרבה, התפעלות היא מעיקר העבודה, אבל, ההתפעלות צריכה להיות מבחי' שלמעלה מאצילות²³.

16 ש"פ פקודי ד' אדר תשמ"ט - התוועדויות ע' 410: "בעמדנו בחודש אדר שני, בתוך השבועיים לפני פורים - לעשות כל ההכנות המתאימות לפורים, כולל - ללמוד ההלכות פורים וכו'".

17 ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט - התוועדויות ע' 387: "כנס את כל היהודים", "אשר בכל מדינות המלך (מלכו של עולם), הקרובים והרחוקים".

18 ש"פ ויקהל תשמ"ט שם בהערה 105: "כמו במ"ת, שיבחד עם ה"שטורעם" ד"באימה וביראה וברתת ובזיע", ה' גם הענין ד"כפה עליהם הר כגיגית", שזה"ע התגלות אהבה רבה שהקיפה כל מצאיותם כו', ובמילא, ה' זה מתוך שמחה גדולה".

19 ש"פ ויקהל תשמ"ט שם: "ועאכ"כ מר"ח אדר שני".

20 ש"פ ויקהל תשמ"ט שם ובהערה 106.

21 ש"פ פקודי תשמ"ט שם עמוד 480.

22 ש"פ פקודי תשמ"ט - התוועדויות ע' 410. וראה ש"פ משפטים תש"נ - התוועדויות ע' 317-8: "להשתדל בעוד מועד (ובפרט החל מר"ח אדר, שבועיים לפני פורים) בנתינת צרכי הפורים לכל אלה שזקוקים לכך (מתחיל מהמצאים בסביבתו, וכן

מחצית השקל עבור כל בני הבית

ה. בתענית אסתר נוהגין ליתן [שלשה] מחצית[ות] מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן, (זכר למחצית השקל שהיו נותנין באדר), ומפורסם המנהג ליתן גם עבור כל בני הבית²³.

לחנך הקטנים שיתנו מהכסף שלהם

ו. מה טוב ומה נעים - שיחנכו קטנים לתת ג' [מטבעות] למחצית השקל מכספם שלהם, ובאופן, שההורים עוזרים להם, שיוכלו לתת זאת מתוך הרחבה, ושישאר להם עוד מספיק כסף לצרכיהם, כך שלא יחסר להם כלום²⁴.

מבצע פורים

ז. להתחיל ולהשלים מבעוד מועד כל ההכנות הדרושות למבצע פורים בכל העולם כולו, שלא ישאר אפילו יהודי אחד בפניה נדחת בקצוי תבל [למגדול ועד קטן], "מנער ועד זקן טף ונשים" [שלא יהי נכלל ב"מבצע פורים"²⁵].

פעולה עם קטנים

ח. מנהג ישראל, שמנצלים ימי הפורים להוסיף בחינוך התינוקות, וגם משתדלים שישתתפו במצוות פורים: שולחים על ידם משלוח מנות, ועוד²⁶, שעל ידי התינוקות בטלה הגזירה²⁷.

ט. הפעולה עם הקטנים - צריכה להיות במיוחד - באופן השיך אליהם מצד עצמם (נוסף לכך שנכללים עם הגדולים ונגררים אחריהם), ובפרט שעל ידם נוסף גם אצל הגדולים²⁸.

י. [הנ"ל הוא] כמנהג ישראל לשתף גם את הקטנים בכל עניני הפורים, ואדרבה, בענינים מסויימים נעשה עיקר ה"שטורעם" על ידי הקטנים דוקא, כמו, בהכאת המן, על ידי "רעשנים" ושאר דרכים כיוצא בזה²⁹.

יא. ועל דרך זה בנוגע להמנהג "ללבוש פרצופים (מסכות) בפורים" (כמובא בשולחן ערוך שבשביל מנהג זה התירו כמה ענינים³⁰) - שנעשה בעיקר על ידי הקטנים³¹.

הנמצאים ברחוק מקום, ועד - בקצוי תבל), כדי שיוכלו לחוג ימי הפורים כדבעי באופן של "אורה ושמחה וששון ויקר", כפשוטו. . . ובאופן של "משתה ושמחה", עד לשמחה שלמעלה מהגבלה. ומדתו של הקב"ה מדה כנגד מדה וכמ"פ ככה - שע"י ההשתדלות בנתינת צרכי החג להזקוקים לזה, מוסיף הקב"ה בנתינת ברכותיו לכא"א מישראל בריבוי מופלג במשך כל השבועיים שלפני הפורים (עד שיצטרכו לחפש אביון כדי לקיים מצות "מתנות לאביונים", [ובהערה 114 שם: "ויש לעיין כיצד יהי קיום המצוה ד"מתנות לאביונים" כשיקויים היעוד "אפס כי לא יהי בך אביון"] שמה מובן גודל השמחה שנעשית אצל כא"א מישראל בימי הפורים הבעל"ט).

23 משיחת תענית אסתר תשמ"ט - התוועדויות ע' 439.

24 משיחת כ"ד אדר ראשון תשנ"ב - שיחות קודש ע' 788.

25 ש"פ תרומה תנשא - התוועדויות ע' 311-310: "כולל גם באופן של פעולה נמשכת על ובכל השנה כולה - ע"י שלימות העבודה דקיום התורה ומצוות, "קיימו מה שקבלו כבר".

26 ראה תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדויות ע' 410 הערה 114: "בעת מקרא מגילה נוהגין תינוקות לקחת אבנים חלוקים ולכתוב עליהם המן, וכשמזכיר הקורא את המגילה המן הם מקישים זו על זו למחוק את שמו (אבודרהם תפילת פורים)".

27 תשמ"ח שם ע' 410.

28 ש"פ תרומה תנשא הערה 118 - התוועדויות ע' 310.

29 שיחת תענית אסתר תשמ"ט - התוועדויות ע' 438. ולהעיר מראשי דברים ש"פ יתרו תנשא: "...קריאת המגילה היא ג'כ לימוד תורה, ובאופן דהבנה והשגה כדמוכח מזה כששמזכירים "המן" מרעישים בקריאות בוז ומרקעים ברגליים וכד' (ובפרט למנהגו שעושים זאת רק כש"המן" מוזכר בליווי תואר מסויים שזה מורה על המן כפי שנמשך למטה בעולם)".

30 ראה הערה 22.

31 שיחת תענית אסתר תשמ"ט שם. ולהעיר מש"פ ויקרא תשמ"ח - התוועדויות ע' 484: "שבימי הפורים. . . נהגו הקטנים והקטנות ללבוש "עטרה", ותבוא עליהם ברכה".

מוקדש לכ"כ אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הו"ח ר' שמואל פסח ב"ר יעקב דוד ע"ה פייס נפטר ביום ג' תשרי - צום גדלי' ה'תשנ"ה וזוגתו האשה החשובה מרת פריידל חדוה ב"ר זאב וואלף ע"ה פייס נפטר ביום ד' אדר שני ה'תשנ"ה ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י נכדם הרה"ח ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לערוך בפורים לפחות ג' התוועדות

יג. כדאי שיערכו (לכל הפחות) שלוש התוועדות בקשר לימי הפורים - [חוץ מסעודת פורים, גם במשך המעט לעת⁸] כדי ששמחת פורים תהי' באופן של "חזקה".

יד. ההתוועדות יהיו מתוך שמחה באופן ד"עד דלא ידע", אבל עם ההגבלות שצריך להיות על פי תורת החסידות כו', ובפרט בנוגע לתלמידים, ועל דרך זה בנוגע לכל בני ישראל¹⁰.

אהבת ישראל

טו. להוסיף באהבת ישראל ואחדות ישראל, [כמודגש במצוות דפורים] שעל ידי זה מבטלים סיבת הגלות ומביאים את הגאולה¹¹.

כל עניני פורים יהיו ברוב עם

טז. נוסף על קיום כל המצוות דימי הפורים על ידי כל אחד ואחת - יש להרעיש ולפרסם בכל מקום ומקום, הן בחוץ לארץ והן (ועל אחת כמה וכמה) בארצנו הקדושה על דבר

8) ש"פ תצוה, שבת זכור תש"נ - התוועדות ע' 372: "להעיר, שאין הכוונה רק לסעודת פורים, שצריכה להיות בזמן מסויים דוקא, ולדעת הרמב"ם "חובת סעודה זו שיאכל בשר כו" (לא רק שתיית יין), אלא גם בנוגע להתוועדות במשך המעט לעת דפורים".

9) ש"פ תצוה ערב פורים, ומוצאי פורים תש"נ - התוועדות ע' 368: "להמשיך השמחה על ובכל השנה כולה, שמחה של תורה שמחה של מצוה, כולל גם התוועדות חסידיות בכ"כ הזדמנויות [לא רק בשמחת אירוסין ונשואין, ברית מילה ופדיון הבן וכי"ב (דמאי קמ"ל) אלא גם בימי הולדת וכי"ב]. כידוע גודל המעלה התוועדות חסידית מתוך אהבת ישראל ואחדות ישראל... נוסף על התועלת שבה בנוגע לקבלת החלטות טובות (והתחלת קיומן בעת התוועדות עצמה) בנוגע לכל עניני תורה ומצוות". ושם ע' 372: "וזהו גם המענה לא' שכתב ע"ד ריבוי התוועדות, שכיון שדורשים לערוך התוועדות בימי הולדת וכי"ב (נוסף על שאר התוועדות בזמנים מיוחדים), מתי יאר זמן ללימוד התורה?!... ומוסיף במכתבו שדיבר בענין זה עם זקני החסידים והמשפיעים, והסכימו עמו שיש מקום ל"דאגה" זו. ובנוגע לפועל - יש להשתדל, כאמור, בעריכת התוועדות בכ"כ הזדמנויות, כולל ובמיוחד בימי הולדת... ועוד ועיקר - שהתוועדות אלו, הן ג' ההתוועדות בקשר לימי הפורים, והן שאר ההתוועדות, יהיו מתוך חיות והתלהבות (ולא באופן של קרירות)".

10) ש"פ תצוה, שבת זכור תש"נ - התוועדות ע' 372: "ואין צורך להאריך בזה, כיון שהדברים ידועים ומפורסמים, וגם בדפוס". ולהעיר משיחת פורים תשמ"ט [שנה לפני זה] - התוועדות ע' 454: "שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע", ובוה גופא - לא רק כמו אלו שיוצאים "ח" "עד דלא ידע" ע"י שינה (כמובא בש"ע), אלא מקיים הציווי "לבסומי כו' עד דלא ידע" כפשוטו (מבלי לחפש "היתרים" ר"פ שרות" וכי"ב הערה 13 שם: אע"פ שבגד"ז אין זה "פשרה", אלא, דין גלוי בש"ע), ואשרי חלקו וגדול זכותו, ויה"ר שממנו יראו וכן יעשו".

וישנה ההבטחה שבדאי לא יהי' מזה דבר בלתי-רצוי - שכן, בנוגע לימים טובים מצינו ש"חיבין בית דין להעמיד שוטרים ברגלים כו" כדי שהשמחה לא תביא לענין בלתי רצוי, ולא מצינו זה בפורים, ואדרבה, בימי הפורים התירו כ"כ ענינים שבמשך השנה כולה הם דברים בלתי-רצויים, עד לדבר האסור, כמ"ש הרמ"א "מה שנהוגו ללבוש פרצופים בפורים, וגבר לובש שמלת אשה ואשה כלי גבר, אין איסור בדבר, מאחר שאין מכוין אלא לשמחה".

11) שיחת ט"ז אדר - בעת ה"יחידות" תש"נ - התוועדות ע' 394. וראה ש"פ ויקרא תשמ"ט - התוועדות ע' 424: "ויכון שעיקר החידוש דפורים הוא שגם במצב של פיזור ופיזור עושים כביכול ומגלים אחדותו של הקב"ה, ע"י אחדותם של ישראל - לכן, מודגש הדבר גם בפרשת ימי הפורים, כדאיתא בספרים שגזירת המן היתה בגלל הטענה על ענין הפיזור, "מפורד ומפורד בין העמים", ולכן תוכן המצוות דפורים הרי זה בענין האחדות - החל מ"משלוח מנות ומתנות לאביונים", שבהם מודגשת ביותר אחדותם של ישראל, שעל ידם נעשה קירוב ואחדות בין הנותן להמקבל (רעהו, האביון). ועד"ז בנוגע ל"משתה ושמחה" ר"מקרא מגילה" - שגם בהם מודגש ענין האחדות: ב"משתה ושמחה" - כפס"ד הרמב"ם ש"אין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגוים כו", היינו, שב"משתה ושמחה" דפורים מודגשת ביותר האחדות עם העניים. וכן ב"מקרא מגילה" - ש"צריך לחזור אחר עשרה", ויתירה מזה - לא רק עשרה, אלא "ברוב עם", ועד ש"מבטלין תלמוד תורה למקרא מגילה" בציבור".

חג הפורים - חלק שני

מבצע פורים

ז. להתחיל ולהשלים מבעוד מועד כל ההכנות הדרושות למבצע פורים בכל העולם כולו, שלא ישאר אפילו יהודי אחד בפניה נדחת בקצוי תבל נ"למגדול ועד קטן", "מנער ועד זקן טף ונשים" שלא יהי' נכלל ב"מבצע פורים"¹.

פעולה עם קטנים

ח. מנהג ישראל, שמנצלים ימי הפורים להוסיף בחינוך התינוקות, וגם משתדלים שישתתפו במצוות פורים: שולחים על ידם משלוח מנות, ועוד², שעל ידי התינוקות בטלה הגזירה³.

ט. הפעולה עם הקטנים - צריכה להיות במיוחד - באופן השיך אליהם מצד עצמם (נוסף לכך שנכללים עם הגדולים ונגררים אחריהם), ובפרט שעל ידם נוסף גם אצל הגדולים⁴.

י. [הנ"ל הוא] כמנהג ישראל לשתף גם את הקטנים בכל עניני הפורים, ואדרבה, בענינים מסויימים נעשה עיקר ה"שטורעם" על ידי הקטנים דוקא, כמו, בהכאת המן, על ידי "רעשנים" ושאר דרכים כיוצא בזה⁵.

יא. ועל דרך זה בנוגע להמנהג "ללבוש פרצופים (מסכות) בפורים" (כמובא בשולחן ערוך שבשביל מנהג זה התירו כמה ענינים⁶) - שנעשה בעיקר על ידי הקטנים⁷.

יב. אצל הגדולים (אנשים ונשים) נעשה ענין זה [דהכאה המן] בעיקר במחשבה ודיבור [ויש שלוקחים חלק גם במעשה, כפי שראינו אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שבהזכרת "המן" בתוספת "תואר" ("האגני", "הרע" וכיוצא בזה) הי' מכה ורוקע ברגליו הקדושות]⁸.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ש"פ תרומה תש"א - התוועדות ע' 310-311: "כולל גם באופן של פעולה נמשכת על ובכל השנה כולה - ע"י שלימות העבודה דקיום התורה ומצוות, "קיימו מה שקבלו כבר".

2) ראה תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התוועדות ע' 410 הערה 114: "בעת מקרא מגילה נוהגין תינוקות לקחת אבנים חלוקים ולכתוב עליהם המן, וכשמזכיר הקורא את המגילה המן הם מקישים זו על זו למחוק את שמו (אבודרהם תפילת פורים)".

3) תשמ"ח שם ע' 410.

4) ש"פ תרומה תש"א הערה 118 - התוועדות ע' 310.

5) שיחת תענית אסתר תשמ"ט - התוועדות ע' 438. ולהעיר מראשי דברים ש"פ יתרו תשנ"א: "...קריאת המגילה היא ג"כ לימוד תורה, ובאופן דהבנה והשגה כדמוכח מזה שכשמזכירים "המן" מרעישים בקריאות בוז ומרקעים ברגליים וכד' (ובפרט למנהגנו שעושים זאת רק כש"המן" מוזכר בליווי תואר מסויים שזה מורה על המן כפי שנמשך למטה בעולם)".

6) ראה הערה 10.

7) שיחת תענית אסתר תשמ"ט שם. ולהעיר מש"פ ויקרא תשמ"ח - התוועדות ע' 484: "שבימי הפורים... נהגו הקטנים והקטנות ללבוש "עטרה", ותבוא עליהם ברכה".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הו"ח ר' שמואל פסח ב"ר יעקב דוד ע"ה פייס נפטר ביום ג' תשרי - צום גדליה' התשנ"ה וזוגתו האשה החשובה מרת פריידל חדוה ב"ר זאב וואלף ע"ה פייס נפטר ביום ד' אדר שני התשנ"ה ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י נכדם הרה"ר ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ההשתדלות שכל עניני פורים יהיו באופן ד"ברוב עם הדרת מלך"12.

יז. [הנ"ל הוא] לא מבעי בנוגע למקרא מגילה, דמאי קא משמע לך, אלא גם בנוגע למשלוח מנות ומתנות לאביונים [בזהירות בכבודם של עניים]13, ומשתה ושמחה14 אף שלא מצינו שיקפידו לעשותם "ברוב עם"15.

יח. [הנ"ל הוא] עד כדי כך שכאשר יודעים שבפינה נדחת בעולם נמצא יהודי אחד, יש להשתדל להביא אליו עוד תשעה יהודים כדי שגם הוא יוכל לקיים עניני הפורים בציבור16.

יט. ועוד ועיקר - לעורר אודות כללות הענין ד"קיימו מה שקבלו כבר", חידוש הקבלה דכל עניני התורה ומצוות על כל השנה כולה, שיהיו חדרים בנקודת היהדות, אמונה ומסירות נפש, וכל זה - מתוך הדגשה באחדות ישראל17.

להתחזק בתורה מתוך מסירות נפש

כ. יש לקבל מימי הפורים תוספת חיזוק וקיום בלימוד התורה18 ובהקדמת עבודת התפלה, עד מתוך מסירות נפש, ובאופן החודר בתוך האדם, גם בגופו הגשמי, שהגיעה שלו בתורה פועלת שינוי בגופו והנהגתו19.

12 ש"פ ויקרא תשמ"ט - התועודיות ע' 425. וראה שיחת תענית אסתר תשמ"ט - התועודיות ע' 437: "כשפוגשים יהודי [וליתר דיוק - לא רק כשפוגשים אותו אלא יש להשתדל לפגשו וכו'] יש לפעול עליו בנוגע לכל עניני תומ"צ, ועאכ"כ בנוגע לעניני פורים - להשתדל ולעשות כל התלוי בו שכל יהודי יקיים כל המצוות דפורים, ובאופן ד"ברוב עם".

13 ש"פ ויקרא שם ע' 425-6: "בנוגע ל"מתנות לאביונים" - מובן וגם פשוט שהנתינה "ברוב עם" צריכה להיות בתכלית הזהירות בכבודם של העניים, ע"י הנתינה "ברוב עם" לגבאי צדקה או לקופת צדקה, נוסף על הנתינה לקופת צדקה שבביתו הפרטי, שקבעה ועשאה חלק מן הבית, ובפרט בחדר התבשיל וכו".

14 שם ע' 245: "ובפרטיות יותר: בנוגע ל"משתה ושמחה" - אף שכא"א חוגג סעודת פורים בביתו, עם בני משפחתו כו', הרי, ידוע המנהג שה' בכמה קהילות קדושות בישראל שהיו הולכים בפורים מבית לבית כדי להשתתף ולהוסיף בסעודת ושמחת פורים של יהודים נוספים, [ובהערה 102: ע"ד שמצינו בנוגע ל"הקפות" בשמחת תורה - ש"גם כי עשה כן בבהכ"נ שלו, אם הולך לבהכ"נ אחר שלא גמרו, ירנן וישמח ג'כ עמהם" (סידור אדה"ז לפני "סדר הקפות"). ושם ע' 432-3: "ופשוט, שאין צורך להמתין עד שחבירו יזמינו לביתו, וע"כ לפקש רשות להיכנס לביתו של חבירו - כי, בודאי שחבירו ישמח כשיכנס לביתו, ויודה לו שבא להשתתף עמו בשמחת פורים, ולהוסיף עוד יותר בשמחתו כו'. ופעולה זו דהוספה בשמחה, רישומה ניכר ונמשך גם לאחר שיוצא מביתו של חבירו (לילך לבית אחר כו'), אצל כל אנשי הבית, אנשים נשים וטף. וכל זה - באופן שפועל גם על העוברים ושבים שמחוץ לבית (אע"פ שאינם נכנסים לבית), שגם הם מבחינים שבבית זה נערכת סעודת פורים בשמחה גדולה ביותר, וע"כ נפעל גם בהעוברים ושבים, ע"ד הפעולה דזריעת גרעין שעל ידו נעשית הצמיחה, ולא רק לאחר משך זמן, אלא תיכף ומיד" נוסף לכך שיכולים להוסיף בשמחת פורים "ברוב עם" לאחר הסעודה בביתו עם בני משפחתו".

15 שם ע' 245: "אלא כל אחד ואחד לעצמו, מכל מקום, כיון שרוצים וצריכים לסיים הגלות (ה"פיוזן לבין האומות)" ע"י הוספה באחדותם של ישראל, כדאי ונכון ביותר להשתדל ככל האפשרי שגם ענינים אלו יהיו "ברוב עם".

16 שם: "אם אין אפשרות להביאו למקום הציבור".

17 שם ע' 246: "שנעשית חקוקה בזכרוננו תמיד, באופן שלא שייך שכחה או שינוי, ופועלת פעולה בעבודה בפועל . . . וכל זה מתוך הדגשה מיוחדת באהבת ואחדות ישראל, שפועלים זאת על כל ישראל, לא רק "ברוב עם" אלא כל העם ממש, שנעשים "עם אחד" בגלוי וכו".

18 "נגלה דתורה ופנימיות התורה, במיוחד - כפי שלומדים אותם כתורה אחת (נשמת דאורייתא וגופא דאורייתא) . . . ובפשטות, להוסיף בלימוד התורה, בין בכמות ובין באיכות (בחיות מחודשת כו)".

19 משיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התועודיות ע' 408-9: "בעמדתנו ביום הפורים, כאשר הנמים האלה נזכרים ונעשים" נפעל מחדש ומתחדש (ועד "חדשים") הענין ד"קיימו מה שקבלו כבר" במ"ת . . . יש לקבל מימי הפורים וכו".

כא. נוסף לעבודה עם עצמו, יש להשתדל לגלות את כח המסירות נפש (גילוי היחידה) אצל יהודים נוספים למרות שמצד עצמם נמצאים הם במצב ד"מפורז ומפורד בין העמים"20.

נשים ובנות יתחזקו באחדות ישראל וחיונון במסירות נפש

כב. על נשי ובנות ללמוד במיוחד מאסתר המלכה, להתחזק בהשתדלות יתירה ומתוך מסירת נפש, לעורר את כל ישראל לקיים "כנוס את כל היהודים" אחדות ישראל. וכמו כן להוסיף חיזוק בעיקר שליחותם: חינוך בני ובנות ישראל21.

כל השנה תהי' חדורה באחדות ומסירות נפש דפורים

כג. ימי הפורים צריכים "להשפיע"22 על העבודה בכל הימים הבאים שיהיו חדרים באחדות ומסירות נפש [ושמחה]23 של פורים, שבהם עצמם תהי' אור והשפעה ממשית מעניני פורים24.

**שושן פורים
שייך לכל העולם**

כד. מכיון שיש ערים מוקפות חומה (מקום הכי עיקרי ושלם) שחוגגים פורים בכל התוקף בזמן זה דוקא, הרי זה פועל גם בכל העולם [ושייך לכל אחד ואחת בעבודתו הרוחנית]25.

להתחיל ה"שטורעם" דמעוה חטים מיד אחר פורים

כה. [כיון שצרכי עמך מרובים], יש להתחיל ה"שטורעם" בכל זה מבעוד מועד - שמיד לאחר פורים עוסקים כבר ב"מעוה חטים"26 והולך וניתוסף בנתינת צרכי החג מזמן לזמן, ומוסיף והולך מיום ליום, ככל שמתקרבים לפסח27.

20 משיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התועודיות ע' 409: "ועד - לעשות גם את עבודתו בחלקו בעולם, לקבץ ולאחד את כל ניצוצות הקדושה הנמצאים "מפורז ומפורד בין העמים", ולגלות בטבע העולם - את יחידו של עולם, ע"ד שבימי הפורים נתגלה איך שטבע העולם מתנהל ע"י הקב"ה, ועד אשר אפילו אצל המלך אחשוורוש - נתהפכה דעתו לטוב . . . וזהו גם נתינת כח לכללות העבודה בזמן הזה להשפיע על אומות העולם לקיים שבע מצוות בני נח".

21 שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התועודיות ע' 410.

22 ראה שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח שם: "ובדיוק "להשפיע", ולא רק להאיר, שהאור אין בו ממשות בגשמיות, אלא להשפיע, שהשפע הוא דבר שיש בו ממש . . . שכל הימים הבאים יהיו חדרים . . . ולא רק שמקבלים הארה מימי הפורים, אלא שבהם עצמם תהי' וכו".

23 משיחת פורים תשמ"ט - התועודיות ע' 450. "כל עניני הפורים, ובפרט ענין השמחה, נמשכים על ובכל השנה כולה לא "רק בימי הפורים שבכל שנה ושנה אלא גם במשך כל השנה כולה".

24 משיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התועודיות ע' 410: "ימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם".

25 משיחת פורים תשמ"ט - התועודיות ע' 454: "ולאע"פ, שיש מקומות בעולם שבהם חוגגים ימי הפורים בשני הימים, ב"ד ובט"ו - בערים שיש בהם ספק אם הם מוקפות חומה מימות יהושע בן נון. ואף שבכל המקומות שאין ספק חוגגים פורים רק באחד משני הימים (י"ד או ט"ו) - הרי, בנוגע לעבודה הרוחנית צ"ל בכל מקום ומקום ב' אופני העבודה, הן העבודה השייכת לערים מוקפות חומה, והן השייכת לערי הפרוים וכו". ולהעיר משיחת טז אדר תש"נ - בעת ה"יחידות" - התועודיות ע' 396: "...המשכו בשושן פורים - ששייך לכל בני ישראל, האנשים והנשים והטף: מצד המקום - שהמקום האמיתי דכא"א מישאל הוא "ב"שושן הבירה" עיר הבירה של מלך מלכי המלכים הקב"ה, מלכו של עולם, ששם נמצאת נשמתו של כא"א מישאל, וכיון ש"נשמתם עיקר וגופם טפל", נמצא גם הגוף הגשמי (בכל מקום שהוא) ב"שושן הבירה", היינו, שכל בני נקראים "היהודים אשר בשושן".

26 שיחת מוצאי שושן פורים תשמ"ט - התועודיות ע' 464. וראה שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח - התועודיות ע' 411: "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה" . . . ומנהג ישראל תורה הוא, שמתחילים לתת משך זמן לפני פסח (החל מפורים יום קודם החג, יום הפורים)".

27 משיחת ערב פסח תש"נ - התועודיות ע' 51.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הו"ח ר' שמואל פסח ב"ר יעקב דוד ע"ה פייס נפטר ביום ג' תשרי - צום גדליה' התשנ"ה וזוגתו האשה החשובה מרת פריידל חדוה ב"ד זאב וואלאך ע"ה פייס נפטרה ביום ד' אדר שני התשנ"ה ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י נכדם הרה"ר ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד